Fem årsfest och skivrelease - En fest jag aldrig kommer att glömma

AV BACK · 10 JANUARI 2012

▲ Pontus och Tom hälsade gästerna välkomna FOTO: JACQUES MAHNE

I lördags firade jag årsfest i min församling, Kvevlax Missionskyrka för femte gången. Det var fem år sedan jag för första gången gick in genom dörren till kyrkan och denna kväll blev vändpunkten i mitt liv. Denna festkväll var kyrkan fullsatt och jag kommer att bära detta minne med mig resten av livet.

Tillsammans med kyrkoherde Tom Ingvesgård från Syd Österbotten öppnade vi mötet och hälsade besökarna välkomna. I och med att många som kom var helt finskspråkiga som tolkade Tom allt som sades denna kväll till finska. Församlingens kör inledde med allsång och hela kyrkan sjöng O Store Gud. Kören fortsatte med några egna låtar varefter vi delade ett bibelord. Jakob 4:8. "Då du närmar dig Gud så närmar Gud sig dig". Detta blev kvällens uppmuntran till de som kom och speciellt till de som normalt inte går i kyrkan. I och med att de kommit in i helgedomen och genom detta besök närmat sig Gud så kan de lita på att Gud också närmar sig dem.

Sven och Lise Rönnlund sjöng några låtar till ackompanjemang av körens ledare Yngve Svarvar varefter det blev dags att berätta om året som har gått. Det fanns mycket att berätta och jag hade valt ut 60 fotografier bland tusentals bilder för att visa vad Gud har gjort under året och vad jag har fått vara med om. De största undren förra året var nog att jag fick kontakt med min biologiska släkt och att relationen till mina döttrar som länge varit inflammerad helt plötsligt har blivit något underbart.

Vi tog upp ett offer till förmån för mitt missionsarbete genom Frank Mangs Center och Camilla Cederholm sjöng ett vacker solo nummer. Anja Haka från Stockholm sjöng också en sång på finska och vittnade om denna sång och hur den hade hjälpt henne genom många år av sorg efter att ett av deras barn omkom i en brand för fyra och ett halvt år sedan. Det var mäktigt att höra hur Gud bär genom livets alla situationer.

Aikamedias representanter var också på plats och höll ett tal i och med att det samma kväll var officiell skivrelease för skivan Thankful. Det var första gången någon jämförde min musik som en blandning av Dire Straits och Bruce Springsteen. Rätt komiskt och man har lyssnat på skivan och dessa artister :) Producenten Martin Kantola och jag fick varsin blombukett varefter det var dags att spela några låtar från den nya skivan.

Till mångas förvåning hade vi en okänd gitarrist med i bandet. Han hade en svart hatt på huvudet och solglasögon. Det var för mig en ära att presentera denna unge man. Det var ingen mindre än min egen lillebror som jag fick kontakt med under förra året. Det största för mig var att mina döttrar var med. Tvillingarna Jessica och Jennifer sjöng två låtar med oss och detta berörde inte bara mig till tårar, utan

även alla de som varit med och stått bakom min familj i bön under de senaste åren då vi har haft det mycket tungt. Mina barn har inte tidigare i livet haft någon riktig pappa utan jag levde mitt eget liv. På grund av detta och många andra saker har flickorna inte bott hemma på två år och det har varit turbulent mellan oss en längre tid. Jag höll på att ge upp men fick stöd från min församling. Nu har vi fått se kraften i bön. Jag har en bättre relation till mina döttrar än någonsin och jag älskar dem väldigt mycket. Jag har även klarat av att med Guds hjälp förlåta mig själv för den värdelösa och frånvarande fadern jag tidigare var.

Kvällen kommer jag nog aldrig att glömma och det bästa av allt är att mina döttrar vill komma med igen. Självklart skall de få komma med pappa på keikka, alltid då det är möjligt. Vi har kommit in i en ny tid i vårt liv och efter lördagskvällens festligheter så kan jag inte vara annat än tacksam, mycket tacksam.

Jag vill tacka min församling samt Frank Mangs Center för allt stöd och alla ställde upp och gjorde denna kväll möjligt samt alla Ni som kom. Framtiden är i Guds händer och för tillfället får jag leva i profetior som blev uttalade för snart två år sedan. Ja, tacksam är nog bara förnamnet.

http://pontus.digipaperi.fi/#/1/